

Ved udformningen af den gældende lov om fiskeri i Randers Fjord og Gudenå drøftedes det samme spørgsmål, idet der fra enkelte sider havde været ønsker fremme om at ophæve denne særlov. Man var tillige af den opfattelse, at eventuelle særregler burde optages, dels i en vedtægt for fjorden, dels i et regulativ for åen.

Som det fremgik af den betænkning i 1950, der blev afgivet af det af fiskeriministeriet nedsatte udvalg til revision af de 3 dagældende fiskerilove, antoges gennemførelsen af et regulativ for området oven for Randers Fjord at ville støde på uoverstigelige vanskeligheder under hensyn til det store antal lodsejere og de forskelligartede interesser i området, herunder det hidtidige frie fiskeri på en del af området. Ligeledes antoges, at opretholdelse af en vedtægt for Randers Fjord ville være særdeles uheldig, idet fiskerne i Randers, som udgør det alt overvejende antal af fiskere på fjorden, ikke eller kun i ringe omfang vil opfylde betingelserne for at være stemmeberettiget og derfor være afskåret fra at få indflydelse på en eventuel vedtægts indhold, medens erhvervsfiskerne ved fjordens ydre del, hvilke fiskere ikke fisker i fjorden, men i havet udenfor, bliver bestemmende.

Imidlertid har lokale interesser været af den opfattelse, at en særlig lov stadig bør gives for området, hvorfor man også i henhold til det ovenfor anførte ikke har ment at burde ophæve denne særlige lovgivning.

Lovforslaget fremsattes i folketinget i forbindelse med tre andre fiskeriforslag (se de nærmest foregående sager) og behandledes sammen med disse.

Det udvalg, hvortil lovforslagene henvistes, afgav ikke betænkning.

5. Forslag til lov om ministres strafansvar. (Af *Iver Poulsen, Bækgaard, Grøndahl, Mose Hansen, Rimstad* og *Birthe Wetlesen*). [A. sp. 49].

Skriftlig fremsættelse ²/₁₀ (F. sp. 79). 1. beh. ¹³/₁₁ (F. sp. 974). Partiernes ordførere: K. Axel Nielsen, Helga Pedersen, Ninn-Hansen, Helge Larsen, Aksel Larsen og Iver Poulsen.